

ZAKON

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SUDSKIM TAKSAMAMA

Član 1.

U Zakonu o sudskim taksama („Službeni glasnik RS”, br. 28/94, 53/95, 16/97, 34/01-dr. zakon, 9/02, 29/04, 61/05, 116/08-dr. zakon, 31/09, 101/11, 93/12 i 93/14), član 6. stav 3. menja se i glasi:

„Taksa u iznosu do 5.000 dinara plaća se, po pravilu, u sudskim taksenim markama.”.

Posle stava 3. dodaju se novi stav 4. i st. 5. i 6, koji glase:

„Taksa u iznosu preko 5.000 dinara plaća se u gotovom novcu.

Sudske taksene marke su u apoenima od 10, 20, 50, 100, 200, 500, 1000, 2000 i 5000 dinara.

Ako se taksena obaveza utvrdi u iznosu za koji ne postoji odgovarajući apoен sudske taksene marke, iznos takse se zaokružuje, i to od 1 do 9 dinara na 0 dinara.”.

Dosadašnji stav 4. postaje stav 7.

Član 2.

U članu 9. dodaje se stav 5, koji glasi:

„Stranka u vanparničnom postupku oslobođena je od plaćanja takse za radnje ili postupke koje je sud poverio javnom beležniku.”.

Član 3.

Član 40. menja se i glasi:

„Član 40.

Ako fizičko lice, kao takseni obveznik, ne plati taksu u roku određenom u članu 37. ovog zakona, sud u narednih pet dana donosi rešenje o izvršenju u kome obavezuje taksenog obveznika da u roku od pet dana od dana prijema rešenja plati dugovanu taksu i kaznenu taksu od 50% od visine takse i u kome ne određuje sredstvo i predmet izvršenja, i rešenje o izvršenju dostavlja izvršitelju, a u spisu zabeležava da je rešenje dostavljeno izvršitelju. Uz rešenje o izvršenju sud prilaže i dokaz o tome da je taksenom obvezniku dostavljen nalog, odnosno opomena o plaćanju takse. Izvršitelj dostavlja rešenje o izvršenju taksenom obvezniku.

Redovni pravni lek protiv rešenja o izvršenju, koji može da se izjavi u roku od osam dana od dana dostavljanja rešenja, ne odlaže izvršenje rešenja.

Postupak izvršenja sprovodi se prema zakonu kojim se uređuje izvršenje i obezbeđenje.

Izvršitelja koji sprovodi izvršenje određuje predsednik suda, tako što rešenje o izvršenju dostavlja izvršitelju čije se sedište nalazi na području suda koji je doneo rešenje o izvršenju, a ako više izvršitelja ima sedište na području tog suda, rešenja o izvršenju dostavljaju se ravnomerno, prema redosledu po kome su izvršitelji upisani u Imenik izvršitelja i zamenika izvršitelja.

Kaznena taksa iz stava 1. ovog člana ne može biti manja od dvostrukog iznosa najniže takse propisane Taksenom tarifom.

Od sredstava ostvarenih naplatom takse izvršitelj zadržava za sebe 10% naplaćene vrednosti takse i kaznene takse, a ostatak uplaćuje na račun propisan za naplatu sudske taksi.

Sud ne plaća predujam izvršitelju.”

Član 4.

U članu 44. dodaje se stav 2, koji glasi:

„Ako usvoji zahtev, sud donosi rešenje o povraćaju takse i dostavlja ga Upravi za trezor, radi izvršenja.”.

Član 5.

Član 45. briše se.

Član 6.

U članu 46. stav 3. reči: „do 45.” zamenjuju se rečima: „i 44.”.

Član 7.

Član 48. menja se i glasi:

„Član 48.

Maloprodaju sudske taksenih maraka vrše privredna društva i druga pravna lica (u daljem tekstu: ovlašćeni prodavci).

Ovlašćenje za prodaju sudske taksenih maraka daje Vlada, na predlog ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa.

Izgled sudske taksenih maraka, postupak izrade, distribucija i raspolaganje sudske taksenim markama bliže se uređuju propisom ministra nadležnog za poslove pravosuđa.”.

Član 8.

U članu 49. stav 1. reči: „člana 48.” zamenjuju se rečima: „člana 48. stav 2.”.

U stavu 3. reči: „ministar finansija” zamenjuju se rečima: „Vlada, na predlog ministra nadležnog za poslove pravosuđa.”.

Član 9.

U Taksenoj tarifi, u tarifnom broju 1. stav (3) menja se i glasi:

„(3) Za predlog da se odredi izvršenje na osnovu izvršne ili verodostojne isprave, za predlog za obezbeđenje, za prigovor i žalbu podnete u postupku pobijanja rešenja o izvršenju na osnovu izvršne ili verodostojne isprave ili rešenja o obezbeđenju, za predlog za obezbeđenje dokaza, za odgovor na tužbu i za odgovor na žalbu ili reviziju, plaća se polovina takse iz stava (1) ovog tarifnog broja, a u postupku pred privrednim sudom plaća se polovina takse iz stava (2) ovog tarifnog broja. Ako je za sprovođenje izvršenja nadležan izvršitelj, za predlog da se odredi izvršenje na osnovu izvršne ili verodostojne isprave ili obezbeđenje i za prigovor i žalbu, plaća se trećina takse iz stava (1) ovog tarifnog broja, a u postupku pred privrednim sudom plaća se trećina takse iz stava (2) ovog tarifnog broja.”.

Član 10.

U tarifnom broju 2. stav (3) reči: „i rešenje o odbacivanju predloga za izvršenje ili obezbeđenje” brišu se.

Stav (5) menja se i glasi:

„(5) Za rešenje doneto po predlogu za obezbeđenje i za rešenje doneto po prigovoru protiv rešenja koje je doneto po predlogu za izvršenje na osnovu verodostojne isprave plaća se polovina takse iz stava (1) ovog tarifnog broja, a za rešenje o izvršenju koje je doneto na osnovu inostranih izvršnih isprava plaća se puna taksa iz stava (1) ovog tarifnog broja. Ako je za sprovodenje izvršenja nadležan izvršitelj, za rešenje doneto po predlogu za obezbeđenje i za rešenje doneto po prigovoru protiv rešenja koje je doneto po predlogu za izvršenje na osnovu verodostojne isprave plaća se trećina takse iz stava (1) ovog tarifnog broja, a za rešenje o izvršenju koje je doneto na osnovu inostranih izvršnih isprava plaća se polovina takse iz stava (1) ovog tarifnog broja.”.

U napomeni broj 7. uz ovaj tarifni broj stav 1. menja se i glasi:

„Taksa za platni nalog uračunava se u taksu za odluku suda koja bude doneta povodom prigovora protiv platnog naloga i u taksu za poravnanje, сразмерно вредности prigovorenog dela.”.

U napomeni broj 8. uz ovaj tarifni broj reči: „izvršenje, odnosno” brišu se.

U napomeni broj 9. uz ovaj tarifni broj reči: „izvršenju ili ” brišu se.

Član 11.

U tarifnom broju 33. stav (1) menja se i glasi:

„(1) Za prepisivanje sudskih akata, akata iz zbirke isprava, kao i javnotužilačkih akata, koje je sud, odnosno javno tužilaštvo izvršilo na zahtev stranke, plaća se 20 dinara po stranici teksta izvornika.”.

Član 12.

U tarifnom broju 40. stav (1) posle reči: „javnog tužioca” dodaju se zapeta i reči: „zamenika javnog tužioca”.

U stavu (2) posle reči: „sud” dodaju se zapeta i reči: „odnosno javno tužilaštvo”.

Član 13.

Ovlašćenja za prodaju dobijena na osnovu člana 48. Zakona o sudskim taksama („Službeni glasnik RS”, br. 28/94, 53/95, 16/97, 34/01-dr. zakon, 9/02, 29/04, 61/05, 116/08-dr. zakon, 31/09, 101/11, 93/12 i 93/14), prestaju da važe 1. januara 2016. godine.

Propis iz člana 7. ovog zakona doneće se u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 14.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, osim odredaba člana 1, čl. 3 - 6, člana 7. (novelirani član 48. st. 1. i 2) i člana 8. ovog zakona koje stupaju na snagu 1. januara 2016. godine.

O B R A Z L O Ž E Nj E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENjE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u članu 91. stav 1. Ustava Republike Srbije kojim je utvrđeno da se sredstva iz kojih se finansiraju nadležnosti Republike Srbije, obezbeđuju iz poreza i drugih prihoda utvrđenih zakonom. Istovremeno članom 97. tačka 15. Ustava predviđeno je da Republika Srbija uređuje i obezbeđuje finansiranje ostvarivanja prava i dužnosti Republike Srbije, utvrđenih Ustavom i zakonom.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENjE ZAKONA

Predlog zakon o izmenama i dopunama Zakona o sudskim taksama (u daljem tekstu: Zakon) nastaje najpre zbog potrebe da se uvaži okolnost da danas izvršenje sprovode, prema Zakonu o izvršenju i obezbeđenju iz 2011, i sudovi i izvršitelji. Trenutno je ta nadležnost u velikoj većini slučajeva paralelna ili mešovita (od izbora izvršnog poverioca zavisi ko sprovodi izvršenje, sud ili izvršitelj), a u retkim slučajevima nadležnost za sprovođenje izvršenja je isključiva (sudska ili izvršiteljska). S druge strane, tendencija u našem izvršnom pravu jeste da se ukine mešovita ili paralelna nadležnost sudova i izvršitelja za sprovođenje izvršenja i da samo izvršitelji ili sudovi postanu nadležni za izvršenje na odgovarajućim predmetima ili primenom odgovarajućih sredstava izvršenja (postojanje samo isključive nadležnosti). Izvršitelji bi postali isključivo nadležni za sprovođenje ubedljivo najvećeg broja izvršenja u našem pravnom poretku, a sud bi bio isključivo nadležan za samo neka izvršenja, koja u praksi nisu tako česta. Već sada, a pogotovo ubuduće, postavlja se pitanje da li je postojeći sistem sudske takse u izvršnom postupku održiv ili bi valjalo smanjiti takse koje se plaćaju sudu u slučajevima kada izvršenje sprovodi izvršitelj. Pored toga, u važećem zakonu plaća se sudska taksa i za predlog kojim se pokreće izvršni postupak i za odluku koja se donosi o tom predlogu (za predlog za izvršenje na osnovu izvršne isprave ili za predlog za izvršenje na osnovu verodostojne isprave, i potom za rešenje o izvršenju na osnovu izvršne (ili verodostojne isprave) ili rešenje kojim se predlog za izvršenje (na osnovu izvršne ili verodostojne isprave) odbacuje ili odbija). Plaćanje obe takse nije opravdano, budući da se između prijema predloga za izvršenje (na osnovu izvršne ili verodostojne isprave) i odluke o predlogu praktično ne odvijaju nekakve sudske radnje koje bi opravdavala taksu na sudske odluke. Zato se ukida plaćanje sudske takse za odluku koju sud donese o predlogu za izvršenje na osnovu izvršne ili verodostojne isprave (najčešće to su rešenja o izvršenju na osnovu izvršne ili verodostojne isprave, ali i rešenja kojim se predloži za izvršenje na osnovu izvršne ili verodostojne isprave odbijaju ili odbacuju). Konačno, prinudna naplata sudske takse ne zadovoljava. Ona je efikasna kada se takse naplaćuju od pravnih lica i privrednih društava, kada se naplata odvija preko banaka koje vode račun taksenih obveznika i Narodne banke Srbije (član 41. Zakona o sudskim taksama). Međutim, prinudana naplata kada je takseni obveznik fizičko lice nije efikasna (uređena je sadašnjim članom 40. Zakona o sudskim taksama). Stoga se nadležnost za prinudnu naplatu takse koju treba da plate fizička lica ovim zakonom se menja i poverava javnim izvršiteljima.

III. OBJAŠNjENjE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA I POJEDINAČNIH REŠENjA

Članom 1. Zakona promjenjen je iznos vrednosti u kojima taksa može da se plati taksenim markama sa 1.000 dinara (kako je u važećem zakonu) na 5.000 dinara. Postavljeno je pravilo da se do 5.000 dinara taksa može, ali ne mora, platiti u sudskim taksenim markama, ali da se preko 5.000 dinara plaća isključivo u gotovom novcu. Dakle, kada je taksa niža od 5.000 dinara, takseni obeznik bira na koji način će platiti sudsku taksu: u taksenim markama ili u gotovini. Ali čim visina takse pređe 5.000 dinara, takseni obeznik dužan je da sudsku taksu plati u gotovini. Povećanje vrednosti sudske takse koja može da se plati u taksenim markama nalagala je i da se poveća broj apoena u kojima se taksa plaća u taksenim markama: to su sada apoeni od 10, 20, 50, 100, 200, 500, 1000, 2000 i 5000 dinara.

Članom 2. Zakona stranke u vanparničnom postupku oslobođenje su od plaćanja takse za radnje i postupke koje je sud poverio javnom beležniku. Sud može poveriti javnom beležniku sprovođenje postupka ili preduzimanje pojednih radnji. Stranka u tom slučaju plaća javnom beležniku naknadu troškova i nagradu za rad, u skladu sa pravilima Zakona o parničnom postupku i Javnobeležničkom terifom. Na ovaj način smanjuju se troškovi postupka koji idu na teret stranke i sprečava da one plaćaju duple troškove: i sudsku taksu (za radnje koje su poverene javnom beležniku i koje stoga sud ne preduzima) i naknadu javnom beležniku.

U članu 3. Zakona predlaže se novi sistem prinudnog izvršenja taksi koje dobrovoljno ne plate fizička lica kao takseni obveznici. Naime, ako fizičko lice kao takseni obveznik ne plati taksu u roku koju mu je odredio sud (član 37. Zakona o sudskim taksama), sud je dužan da u narednih pet dana doneše rešenje o izvršenju o naplati sudske takse; u tom rešenju on obavezuje taksenog obveznika da u roku od pet dana od prijema rešenja plati sudsku taksu koju duguje, uvećanu za kaznenu taksu (50% od visine takse). Sud u rešenju, dakle, samo obavezuje fizičko lice da plati taksu i kaznenu taksu u roku od pet dana, u tom rešenju ne određuju sredstvo i predmet izvršenja. Pravilo se uklapa u važeći Zakon o izvršenju i obezbeđenju koji dozvoljava da se rešenje o izvršenju doneše bez određivanja sredstva i predmeta izvršenja, a da se sredstvo i predmet odrede kasnije (čini to izvršitelj). Isto važi i u Zakonu. Sredstvo i predmet izvršenja prinudne naplate sudske takse čiji je obveznik fizičko lice određuje se kada izvršitelj otkrije kojom imovinom podobnom za izvršenje raspolaze takseni obveznik (ovde je uvek reč o izvršenju radi naplate novčanog potraživanja, što znači da može da se izvrši prodajom pokretnih stvari, prenosom potraživanja taksenog obveznika itd). Inače, rešenje suda dostavlja se izvršitelju, koji ga dostavlja fizičkom licu kao taksenom obvezniku (izvršnom dužiku) i čeka da protekne rok od pet dana od prijema rešenja koje je sud ostavio fizičkom licu kao taksenom obvezniku da dobrovoljno plati taksu i kaznenu taksu. Po bezuspešnom isteku roka za dobrovoljno plaćanje, izvršitelj počinje prinudno sprovođenje izvršenja i to primenom odredaba Zakona o izvršenju i obezbeđenju. Taksenom obvezniku stoji na raspolaganju mogućnost da podnese redovni pravni lek protiv rešenja suda o izvršenju (prema važećem Zakonu o izvršenju i obezbeđenju, to je prigovor), koji ne odlaže izvršenje rešenja. Izvršitelja koji sprovodi izvršenje sudskog rešenja o izvršenju određuje predsednik suda. Predsednik suda dužan je da dostavi na izvršenje rešenje o izvršenju onom izvršitelju čije se sedište nalazi na području suda koji je doneo rešenje o izvršenju (to je prvostepeni sud, dakle osnovni sud ili privredni sud), a ako više izvršitelja ima sedište na području suda koji je doneo rešenje o izvršenju – predsednik suda dostavlja rešenja o izvršenju ravnometerno izvršiteljima, prema redosledu po kome su oni izvršitelji upisani u Imenik izvršitelja i zamenika izvršitelja (koji vodi Ministarstvo pravde). Sredstva koja ostvari naplatom sudske takse i kaznene takse izvršitelj uplaćuje na račun koji je propisan za naplatu sudskih taksi. Sud ne plaća izvršitelju predujam, ali je, zauzvrat, izvršitelj ovlašćen da za sebe zadrži 10% naplaćene vrednosti takse i kaznene kazne.

Promena načina prinudnog izvršenja naplate sudske takse čiji su obveznici fizička lica, nalagala je da se promeni i način povraćaja više uplaćenih taksi (čl. 4, 5. i 6. Zakona). Prema važećem zakonu, zahtev za povraćaj sudske takse podnosi se prvočestepenom sudu (član 44. Zakona o sudske takse); sud je dužan da zahtev, skupa sa svojim mišljenjem i spisima predmeta, dostavi Poreskoj upravi unutar Ministarstva finansija, koja odlučuje o povraćaju sudske takse (član 45. Zakona o sudske takse). Postupak je, kao što se vidi spor i relativno dug, a uloga suda koji je i razrezao sudske takse je samo konsultativna. Takav poredak stvari se menja Zakonom. O zahtevu za povraćaj takse odlučuje sud koji je rešavao u pravnoj stvari u prvom stepenu (njemu se zahtev i podnosi) i koji i rešava o zahtevu za povraćaj takse. Usvoji li zahtev, sud svoje rešenje dostaža Upravi za rezerv (organu u sastavu Ministarstva finansija) radi izvršenja rešenja (član 4. Zakona). Budući da se zahtev za povraćaj takse se, dakle, više ne podnosi Poreskoj upravi u Ministarstvu finansija, koja više o tome ne odlučuje briše član 45. važećeg zakona (član 5. Zakona). I nove odredbe koje uređuju prinudnu naplatu sudske takse od taksenih obveznika koji su fizička lica i način vraćanja naplaćenih sudske takse stupaju na snagu 1. januara 2016. godine (član 14), budući da je potrebno izvesno vreme u kome treba da se načine pripreme koje su potrebne za njihovo oživotvorene.

U članu 7. Zakona promenjen je postupak u kome se ovlašćuju lica koja treba da prodaju takse marke i postupak u kome se daje ovlašćenje za prodaju i oduzima. Maloprodaju taksenih maraka vrše privredna društva i druga pravna lica, što je rešenje koje i sada postoji. Međutim, privrednim društvima i drugim pravnim licima vlašćenja za prodaju taksenih maraka ubuduće će davati Vlada (a ne ministar finansija, kao što je sada – član 48. Zakona o sudske takse), na predlog ministra pravde. Niz tehničkih detalja koji treba da se urede i koje su posledica novog koncepta naplate takse preko taksenih maraka, nalagao je da se ministar pravde ovlasti da doneše propis kojim se uređuje izgled, postupak izrade, distribucija i raspolažanje taksenim markama – znači, čisto tehnička pitanja. Ovlašćenje na prodaju taksenih maraka oduzima Vlada, na predlog ministra pravde (član 8. Zakona). Budući da su navedene izmene takve prirode da nalažu vreme za njihovo oživotvorene, predviđeno je da pojedine odredbe Zakona stupaju na snagu 1. januara 2016. godine.

U članu 9. Zakona menja se tarifni broj 1. u delu u kome se on odnosi na takse koje stranke plaćaju za izvesne (pre svega inicijalne) akte u izvršnom postupku. Takse se, prema Zakonu, plaća za predlog za izvršenje na osnovu izvršne ili verodostojne isprave ili predlog za obezbeđenje potraživanja, ali i za prigovore i žalbe koji budu podneti u postupku kojim se pobijaju rešenje o izvršenju na osnovu izvršne ili verodostojne isprave ili rešenje o obezbeđenje. Novim rešenjem se dosledno propisuje takse za akte stranaka (izvršnog poverioca) kojima se počinje izvršni postupak ili pobija rešenje koje je doneto po predlogu za izvršenje na osnovu izvršne ili verodostojne isprave (takseni obveznici može biti i izvršni poverilac i izvršni dužnik, zavisno od toga ko podnosi pravni lek). Prema važećem Zakonu o izvršenju i obezbeđenju protiv rešenja koje je doneto o predlogu za izvršenje na osnovu izvršne ili verodostojne isprave dozvoljeni su isključivo prigovori, ali je moguće da se ubuduće prigovor protiv rešenja donetog po predlogu za izvršenje na osnovu izvršne isprave zameni žalbom, a da se rešenje o izvršenju na osnovu verodostojne isprave najpre pobija prigovorom, a rešenje koje je doneto po prigovoru pobija žalbom. Stoga su Zakon inkorporirane i te mogućnosti, tj. da se taksa plaća i na žalbu. Pravilo o plaćanju takse na žalbu počeće da se primenjuje ako se Zakon o izvršenju i obezbeđenju izmeni tako da se uvede žalba, a ako se to ne desi, pravilo ostaje u zakonu, ali neće biti dejstveno. Takse o kojima je reč i po važećem zakonu plaćaju se u polovni vrednosti u odnosu na takse koje se plaćaju za inicijalne podneske u parničnom postupku. Novina sadržana u ovom zakonu, ogleda se u tome što stranka – kada izvršenje sprovodi izvršitelj – plaća sudu samo trećinu takse koju bi za odgovarajući akt platila u parničnom postupku. Taksa se, dakle, smanjuje uvek kad

izvršenje sporovodi izvršitelj, a ne sud. Naime, kada izvršenje sprovodi izvršitelj, sve izvršne radnje on i preduzima, i pored toga i donosi neke bitne odluke u postupku izvršenja. Uloga suda u tom slučaju svodi se samo na donošenje rešenja po predlogu za izvršenje (na osnovu izvršne ili verodostojne isprave) i na odlučivanju po pravnim lekovima o rešenjima koja sud doneće. Zato veliko smanjenje uloge suda i prilično povećanje uloge izvršitelja nalaže da se sudska taksa smanji. Pored toga, stranka plaća predujam izvršitelju da bi on sprovodio izvršenje, pa je dosadašnje rešenje, pored ostalog, i nepravično opterećivalo stranku.

U članu 10. Zakona na drukčiji način se uređuje plaćanje taksi za odluke koje sud doneće u izvršnom postupku i postupku obezbeđenja. Taksa se ubuduće ne plaća za rešenja koja sud doneće o predlogu za izvršenje na osnovu izvršne ili verodostojne isprave. To mogu biti ili rešenja kojima se predlog usvaja (rešenje o izvršenju ili rešenje o izvršenju na osnovu verodostojne isprave) ili odbija ili odbacije. U sva tri slučaja, taksa se ubuduće neće plaćati, budući da donošenje navedenih rešenja ne iziskuje posebne intelektualne operacije, niti materijalne troškove. Ovime se bitno smanjuje broj sudske odluka za koje se plaća taksa u izvršnom postupku, budući da su one najčeće i da se bez njih ne može zamisliti izvršni postupak (jer predstavljaju obavezni „odgovor“ suda na inicijalni podnesak izvršnog poverioca, podnesak kojim on pokreće izvršni postupak). Taksa se, ipak, u jednom slučaju plaća za rešenje o izvršenju (rešenje o izvršenju je odluka suda kojom se usvaja predlog za izvršenje). Posredi je slučaj kada donošenju rešenja o izvršenju prethodi postupak priznanja strane izvršne isprave (koje čini sud koji i odlučuje o predlogu za izvršenje i donosi rešenje o izvršenju). Pored toga, taksa ostaje da se plaća za rešenje koje je doneto o predlogu za obezbeđenje i za odluku (rešenje) koju sud doneće po prigovoru protiv rešenja o izvršenju na osnovu verodostojne isprave. U ova dva slučaja, plaća se polovina takse od odgovarajuće „parnične“ takse. Novina je što se, ako izvršenje rešenja na koje se plaća taksa sprovodi izvršitelj – taksa smanjuje na trećinu od odgovarajuće parnične takse. Prema tome, član 10. sadrži dvostruko smanjenje obaveza građana i pravnih lica. Prvo, koji je obavezno i koje se ogleda u neplaćanju taksi za odluke donete po predlogu za izvršenje na osnovu izvršne ili verodostojne isprave, i drugo, koji nije obavezno, ali do koga dolazi kada izvršenje sprovodi izvršitelj.

Članom 11. Zakona kojim se menja tarifni broj 33. Taksene tarife, dopunjaje se obaveza plaćanja i za troškove nastale u javnotužilačkim postupcima, a u vezi sa troškovima nastalim prepisivanjem javnotužilačkih akta koje je javno tužilaštvo učinilo na zahtev stranke.

Članom 12. Zakona kojim se dopunjuje tarifni broj 40. Taksene tarife predviđeno je plaćanje sudske takse i za odluku kojom se odbacuje ili odbija zahtev za izuzeće i zamenika javnog tužioca. Radi usaglašavanja odredaba stava 1. i 2. ovog člana, u stavu 2 uneta je obaveza javnog tužilaštva da u rešenju opomene stranku da je dužna da plati taksu u javnotužilačkom postupku.

Članom 13. Zakona propisan je rok za prestanak važenja ovlašćenja za distribuciju taksenih marki dobijenih u skladu sa važećim odredbama Zakona o sudske takse i rok za donošenje podzakonskog akta ministra nadležnog za pravosuđe.

Članom 14. Zakona propisano je stupanje na snagu Zakona.

IV. FINANSIJSKA SREDSTVA POTREBNA ZA PRIMENU ZAKONA

Budžetska sredstva potrebna za primenu ovog zakona će se planirati u okviru limita koji za svakog budžetskog korisnika utvrđuje Ministarstvo finansija u procesu pripreme i donošenja godišnjeg zakona o budžetu Republike Srbije.

PREGLED ODREDABA

ZAKONA O SUDSKIM TAKSAMAMA KOJE SE MENJAJU I DOPUNjuJU

Član 6.

Takse predviđene Taksenom tarifom plaćaju se u sudskim taksenim markama ili u gotovom novcu.

Taksene marke lepe se na podnesku ili na sudskom spisu i poništavaju se igličastim štambiljem koji buši taksenu marku tako da na njoj piše: „poništeno” ili okruglim štambiljem suda.

~~Taksa u iznosu do 1.000 dinara po pravilu se plaća u sudskim taksenim markama, a može se platiti i u gotovom novcu, dok se taksa u iznosu preko 1.000 dinara uvek plaća u gotovom novcu.~~

TAKSA U IZNOSU DO 5.000 DINARA PLAĆA SE, PO PRAVILU, U SUDSKIM TAKSENIM MARKAMA.

TAKSA U IZNOSU PREKO 5.000 DINARA PLAĆA SE U GOTOVOM NOVCU.

SUDSKE TAKSENE MARKE SU U APOENIMA OD 10, 20, 50, 100, 200, 500, 1000, 2000 I 5000 DINARA.

AKO SE TAKSENA OBAVEZA UTVRDI U IZNOSU ZA KOJI NE POSTOJI ODGOVARAJUĆI APOEN SUDSKE TAKSENE MARKE, IZNOS TAKSE SE ZAOKRUŽUJE, I TO OD 1 DO 9 DINARA NA 0 DINARA.

Takseni obveznik taksu u gotovom novcu plaća tako što iznos takse uplaćuje na propisani račun i potvrdu o uplati prilaže uz podnesak za koji je taksa plaćena. Kada se podnosi potvrda o plaćenoj taksi za sudsku odluku, takseni obveznik je dužan da na njoj označi broj odluke za koju se taksa plaća.

Član 9.

Od plaćanja takse oslobođeni su Republika Srbija, državni organi i posebne organizacije, organi autonomne pokrajine i organi jedinice lokalne samouprave, organizacije Crvenog krsta, kao i izdržavana lica u postupcima u vezi zakonskog izdržavanja i lica koja zahtevaju isplatu minimalne zarade.

Taksu za podneske i radnje ne plaćaju lica koja Republici Srbiji, socijalno-humanitarnim, naučnim ili kulturnim organizacijama, ustanovama ili fondacijama poklanjaju svoju imovinu ili se u njihovu korist odriču prava svojine na nepokretnostima ili im bez naknade ustupaju druga stvarna prava na nepokretnostima.

Strana država je oslobođena plaćanja takse ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom ili pod uslovom uzajamnosti.

U slučaju sumnje o postojanju uzajamnosti mišljenje daje ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa.

STRANKA U VANPARNIČNOM POSTUPKU OSLOBOĐENA JE OD PLAĆANJA TAKSE ZA RADNjE ILI POSTUPKE KOJE JE SUD POVERIO JAVNOM BELEŽNIKU.

Član 40.

~~Ako takseni obveznik ne plati taksu u roku određenom u članu 37. ovog zakona, sud će u daljem roku od 15 dana o neplaćenoj taksi obavestiti organ nadležan za poslove javnih prihoda na području na kome se nalazi prebivalište, odnosno sedište taksenog obveznika, radi naplate takse prinudnim putem, a na spisu će zabeležiti da je navedeni organ obavešten o neplaćenoj taksi. Uz obaveštenje sud je dužan da priloži dokaz o tome da je obvezniku dostavljen nalog, odnosne opomena o plaćanju takse.~~

~~Ako se radi o neplaćenoj taksi u smislu člana 39. ovog zakona, sud će obaveštenje iz stava 1. ovog člana dostaviti organu nadležnom za poslove javnih prihoda na području na kome se nalazi bilo kakva imovina taksenog obveznika.~~

~~Po prijemu obaveštenja u smislu st. 1. ili 2. ovog člana nadležni organ će doneti rešenje kojim će taksenom obvezniku naložiti da u roku od osam dana od dana prijema rešenja plati dugovanu taksu kao i iznos od 50% visine te takse na ime kaznene takse. Ako takseni obveznik u datom roku ne plati dugovanu i kaznenu taksu, pristupić će se pravne naplati.~~

~~Kaznena taksa iz stava 3. ovog člana ne može biti manja od dvostrukog iznosa najniže takse propisane Taksenom tarifom.~~

AKO FIZIČKO LICE, KAO TAKSENI OBVEZNIK, NE PLATI TAKSU U ROKU ODREĐENOM U ČLANU 37. OVOG ZAKONA, SUD U NAREDNIH PET DANA DONOSI REŠENJE O IZVRŠENJU U KOME OBAVEZUJE TAKSENOG OBVEZNIKA DA U ROKU OD PET DANA OD DANA PRIJEMA REŠENJA PLATI DUGOVANU TAKSU I KAZNENU TAKSU OD 50% OD VISINE TAKSE I U KOME NE ODREĐUJE SREDSTVO I PREDMET IZVRŠENJA, I REŠENJE O IZVRŠENJU DOSTAVLJA IZVRŠITELJU, A U SPISU ZABELEŽAVA DA JE REŠENJE DOSTAVLJENO IZVRŠITELJU. UZ REŠENJE O IZVRŠENJU SUD PRILAŽE I DOKAZ O TOME DA JE TAKSENOM OBVEZNIKU DOSTAVLJEN NALOG, ODNOSNO OPOMENA O PLAĆANJU TAKSE. IZVRŠITELJ DOSTAVLJA REŠENJE O IZVRŠENJU TAKSENOM OBVEZNIKU.

REDOVNI PRAVNI LEK PROTIV REŠENJA O IZVRŠENJU, KOJI MOŽE DA SE IZJAVI U ROKU OD OSAM DANA OD DANA DOSTAVLJANJA REŠENJA, NE ODLAŽE IZVRŠENJE REŠENJA.

POSTUPAK IZVRŠENJA SPROVODI SE PREMA ZAKONU KOJIM SE UREĐUJE IZVRŠENJE I OBEZBEĐENJE.

IZVRŠITELJ KOJI SPROVODI IZVRŠENJE ODREĐUJE PREDSEDNIK SUDA, TAKO ŠTO REŠENJE O IZVRŠENJU DOSTAVLJA IZVRŠITELJU ČIJE SE SEDIŠTE NALAZI NA PODRUČJU SUDA KOJI JE DONEO REŠENJE O IZVRŠENJU, A AKO VIŠE IZVRŠITELJA IMA SEDIŠTE NA PODRUČJU TOG SUDA, REŠENJA O IZVRŠENJU DOSTAVLJAJU SE RAVNOMERNO, PREMA REDOSLEDU PO KOME SU IZVRŠITELJI UPISANI U IMENIK IZVRŠITELJA I ZAMENIKA IZVRŠITELJA.

KAZNENA TAKSA IZ STAVA 1. OVOG ČLANA NE MOŽE BITI MANJA OD DVOSTRUKOG IZNOSA NAJNIŽE TAKSE PROPISANE TAKSENOM TARIFOM.

OD SREDSTAVA OSTVARENIH NAPLATOM TAKSE IZVRŠITELJ ZADRŽAVA ZA SEBE 10% NAPLAĆENE VREDNOSTI TAKSE I KAZNENE TAKSE, A OSTATAK UPЛАĆUJE NA RAČUN PROPISAN ZA NAPLATU SUDSKIH TAKSI.

SUD NE PLAĆA PREDUJAM IZVRŠITELJU.

Član 44.

~~Zahtev za povraćaj takse podnosi se sudu koji je rešavao u prvom stepenu i to u roku od 30 dana od dana kada je taksa pogrešno plaćena, odnosno od dana saznanja da sudska radnja nije izvršena, a najkasnije u roku od šest meseci od dana kada je taksa plaćena.~~

AKO USVOJI ZAHTEV, SUD DONOSI REŠENJE O POVRAĆAJU TAKSE I DOSTAVLJA GA UPRAVI ZA TREZOR, RADI IZVRŠENJA.

Član 45.

~~Zahtev za povraćaj takse, zajedno sa svojim mišljenjem i potrebnim spisima, sud će dostaviti organu nadležnom za poslove javnih prihoda.~~

~~Nadležni organ iz stava 1. ovog člana donosi rešenje o povraćaju takse plaćene u gotovom novcu, kao i rešenje o povraćaju takse plaćene u taksenim markama.~~

Član 46.

Ako u postupku u upravnim sporovima upravni akt po tužbi bude poništen ili ako u istom postupku odluka prvostepenog suda po žalbi bude preinačena ili ukinuta, ili ako se dozvoli obnova postupka, taksa za tužbu, odnosno žalbu će se vratiti stranci na njen zahtev, a u slučaju preinačenja, na zahtev stranke će se vratiti i ostale takse plaćene u tom sporu.

Zahtev za povraćaj takse podnosi se u roku od 90 dana od dana dostavljanja odluke iz stava 1. ovog člana.

U slučaju povraćaja takse iz stava 1. ovog člana, primenjivaće se odredbe čl. 43. do 45. i 44. ovog zakona.

Član 48.

~~Maopredaju taksenih maraka vrše privredna društva i druga pravna lica kao i fizička lica koja samostalno obavljaju delatnost (u daljem tekstu: ovlašćeni prodavci), koji su od ministarstva nadležnog za poslove finansija nakon podnešenja zahteva, dobili ovlašćenje za prodaju.~~

MALOPRODAJU SUDSKIH TAKSENIH MARAKA VRŠE PRIVREDNA DRUŠTVA I DRUGA PRAVNA LICA (U DALJEM TEKSTU: OVLAŠĆENI PRODAVCI).

OVLAŠĆENJE ZA PRODAJU SUDSKIH TAKSENIH MARAKA DAJE VLADA, NA PREDLOG MINISTARSTVA NADLEŽNOG ZA POSLOVE PRAVOSUĐA.

IZGLED SUDSKIH TAKSENIH MARAKA, POSTUPAK IZRADE, DISTRIBUCIJA I RASPOLAGANJE SUDSKIM TAKSENIM MARKAMA BLIŽE SE UREĐUJU PROPISOM MINISTRA NADLEŽNOG ZA POSLOVE PRAVOSUĐA.

Član 49.

Ovlašćenje iz člana 48. ČLANA 48. STAV 2. ovog zakona sadrži obaveze ovlašćenih prodavaca u maloprodaji taksenih maraka, posebno u odnosu na mesto, vreme i način prodaje.

Ovlašćeni prodavac je dužan da maloprodaju taksenih maraka vrši u skladu sa izdatim ovlašćenjem.

Ako ovlašćeni prodavac vrši prodaju suprotnu stavu 2. ovog člana ministar finansija VLADA, NA PREDLOG MINISTRA NADLEŽNOG ZA POSLOVE PRAVOSUĐA, donosi rešenje o prestanku važenja ovlašćenja za maloprodaju.

Tarifni broj 1.

(1) Za tužbu i protivtužbu podnetu pred sudom opšte nadležnosti plaća se prema vrednosti predmeta spora:

- do 10.000 dinara vrednosti - 1.900 dinara;
- preko 10.000 do 100.000 dinara vrednosti - 1.900 dinara uvećano za 4% od vrednosti predmeta spora;
- preko 100.000 do 500.000 dinara vrednosti - 9.800 dinara uvećano za 2% od vrednosti predmeta spora;
- preko 500.000 do 1.000.000 dinara vrednosti - 29.300 dinara uvećano za 1% od vrednosti predmeta spora;
- preko 1.000.000 dinara vrednosti - 48.800 dinara uvećano za 0,5% od vrednosti spora, a najviše 97.500 dinara.

(2) Za tužbu i protivtužbu podnetu pred privrednim sudom plaća se prema vrednosti spora:

- do 10.000 dinara vrednosti - 3.900 dinara;
- od 10.000 do 100.000 dinara vrednosti - 3.900 dinara uvećano za 6% od vrednosti predmeta spora;
- od 100.000 do 1.000.000 dinara vrednosti - 15.600 dinara uvećano za 2% od vrednosti predmeta spora;

- od 1.000.000 do 10.000.000 dinara vrednosti - 54.600 dinara uvećano za 1% od vrednosti predmeta spora;

- preko 10.000.000 dinara vrednosti - 249.600 dinara uvećano za 0,5% od vrednosti predmeta spora a najviše 390.000 dinara.

(3) Za predlog da se odredi izvršenje ili obezbeđenje, za prigovor protiv rešenja o izvršenju, za predlog za obezbeđenje dokaza, za odgovor na tužbu i za odgovor na žalbu ili reviziju, plaća se polovina takse iz stava (1) ovog tarifnog broja, a u postupku pred privrednim sudom plaća se polovina takse iz stava (2) ovog tarifnog broja.

(3) ZA PREDLOG DA SE ODREDI IZVRŠENJE NA OSNOVU IZVRŠNE ILI VERODOSTOJNE ISPRAVE, ZA PREDLOG ZA OBEZBEĐENJE, ZA PRIGOVOR I ŽALBU PODNETE U POSTUPKU POBIJANJA REŠENJA O IZVRŠENJU NA OSNOVU IZVRŠNE ILI VERODOSTOJNE ISPRAVE ILI REŠENJA O OBEZBEĐENJU, ZA PREDLOG ZA OBEZBEĐENJE DOKAZA, ZA ODGOVOR NA TUŽBU I ZA ODGOVOR NA ŽALBU ILI REVIZIJU, PLAĆA SE POLOVINA TAKSE IZ STAVA (1) OVOG TARIFNOG BROJA, A U POSTUPKU PRED PRIVREDNIM SUDOM PLAĆA SE POLOVINA TAKSE IZ STAVA (2) OVOG TARIFNOG BROJA. AKO JE ZA SPROVOĐENJE IZVRŠENJA NADLEŽAN IZVRŠITELJ, ZA PREDLOG DA SE ODREDI IZVRŠENJE NA OSNOVU IZVRŠNE ILI VERODOSTOJNE ISPRAVE ILI OBEZBEĐENJE I ZA PRIGOVOR I ŽALBU, PLAĆA SE TREĆINA TAKSE IZ STAVA (1) OVOG TARIFNOG BROJA, A U POSTUPKU PRED PRIVREDNIM SUDOM PLAĆA SE TREĆINA TAKSE IZ STAVA (2) OVOG TARIFNOG BROJA.

(4) Za žalbu protiv presude ili rešenja i za žalbu protiv rešenja u sporovima zbog smetanja poseda plaća se taksa iz stava (1) ovog tarifnog broja, a u postupku pred privrednim sudom plaća se taksa iz stava (2) ovog tarifnog broja.

(5) Za reviziju protiv presude ili rešenja i za predlog za ponavljanje postupka plaća se dvostruka taksa iz stava (1) ovog tarifnog broja, a ako se revizijom, odnosno predlogom za ponavljanje postupka pobija odluka privrednog suda - plaća se dvostruka taksa iz stava (2) ovog tarifnog broja.

(6) Za predlog da se prizna odluka stranog suda i za žalbu protiv rešenja po predlogu plaća se taksa u iznosu od 1.900 dinara pred sudom opšte nadležnosti, a u postupku pred privrednim sudom u iznosu od 19.500 dinara.

(7) Za žalbu protiv rešenja kojim se odbija ili odbacuje predlog za povraćaj u predašnje stanje plaća se polovina takse iz stava (1) ovog tarifnog broja, a u postupku pred privrednim sudom plaća se polovina takse iz stava (2) ovog tarifnog broja, ali ne više od 1.900 dinara, odnosno ne više od 19.500 dinara u postupku pred privrednim sudom.

(8) Kada je u postupku pred privrednim sudom jedna od stranaka fizičko lice koje nije preduzetnik, plaća se taksa kao pred sudom opšte nadležnosti.

Napomena:

1. Kad bračni drugovi sporazumno traže razvod braka plaća se jedna taksa za tužbu.

2. Za tužbu u kojoj je stavljen predlog za izdavanje platnog naloga plaća se polovina takse iz stava (1) ovog tarifnog broja, a u postupku pred privrednim sudom plaća se polovina takse iz stava (2) ovog tarifnog broja.

3. Ako je podnesak primljen na zapisnik kod suda, uključujući i podneske koji su primljeni na zapisnik u toku rasprave, plaća se taksa predviđena za odnosni podnesak; neće se naplaćivati posebna taksa za prepisivanje iz tarifnog broja 33, ako je zapisnik trebalo sačiniti u više primeraka.

4. Kad je već u tužbi stavljen predlog za određivanje privremene mere obezbeđenja plaća se pored takse za tužbu i taksa za predlog, izuzev ako je predloženo određivanje privremene mere obezbeđenja u sporovima za razvod braka ili u sporovima za izdržavanje dece.

5. Za predlog da se odredi izvršenje ili obezbeđenje plaća se jedna taksa i kada se predlaže više sredstava izvršenja, odnosno obezbeđenja, bez obzira da li istovremeno ili naknadno.

6. Ako je u kom od podnesaka navedenih u ovom tarifnom broju stavljen zahtev za upis u zemljišne ili druge javne knjige o nepokretnostima postupiće se po napomeni 3 uz tarifni broj 14.

7. Za žalbu protiv rešenja prvostepenog suda plaća se taksa samo onda ako se žalbom pobija rešenje koje podleže plaćanju takse po tarifnom broju 2.

8. (Brisana)

9. Otkaz poslovne prostorije smatra se tužbom u pogledu naplate takse i za taj otkaz plaća se polovina takse iz stava (1) ovog tarifnog broja, a u postupku pred privrednim sudom plaća se polovina takse iz stava (2) ovog tarifnog broja.

10. U sporovima iz radnog odnosa, kao i u sporovima koje zaposleni pokrenu protiv stečajnog ili likvidacionog dužnika, zaposleni ili bivši zaposleni plaća taksu po ovom tarifnom broju samo ako se zahtev odnosi na novčano potraživanje.

11. Za podneske koji nisu navedeni u ovom tarifnom broju, kao i za predloge uz podneske, ne plaća se taksa.

Tarifni broj 2.

(1) Za prvostepenu presudu i za rešenje u sporovima zbog smetanja poseda plaća se prema vrednosti predmeta spora taksa iz stava (1) tarifnog broja 1, a u postupku pred privrednim sudom plaća se taksa iz stava (2) tarifnog broja 1.

(2) Za presudu zbog propuštanja i za presudu na osnovu priznanja, odnosno odricanja, plaća se polovina takse iz stava (1) ovog tarifnog broja.

(3) Za rešenje o odbacivanju tužbe ~~i rešenje o odbacivanju predloga za izvršenje ili obezbeđenje~~ plaća se polovina takse iz stava (1) ovog tarifnog broja, ali ne više od 9.800 dinara, odnosno ne više od 19.500 dinara u postupku pred privrednim sudom.

(4) Za rešenje o izdavanju platnog naloga plaća se polovina takse iz stava (1) ovog tarifnog broja.

~~(5) Za rešenje po predlogu za određivanje izvršenja ili obezbeđenja plaća se polovina takse iz stava (1) ovog tarifnog broja, a ako se to rešenje donosi na osnovu inostranih izvršnih isprava plaća se puna taksa iz stava (1) ovog tarifnog broja.~~

~~(5) ZA REŠENJE DONETO PO PREDLOGU ZA OBEZBEĐENJE I ZA REŠENJE DONETO PO PRIGOVORU PROTIV REŠENJA KOJE JE DONETO PO PREDLOGU ZA IZVRŠENJE NA OSNOVU VERODOSTOJNE ISPRAVE PLAĆA SE POLOVINA TAKSE IZ STAVA (1) OVOG TARIFNOG BROJA, A ZA REŠENJE O IZVRŠENJU KOJE JE DONETO NA OSNOVU INOSTRANIH IZVRŠNIH ISPRAVA PLAĆA SE PUNA TAKSA IZ STAVA (1) OVOG TARIFNOG BROJA. AKO JE ZA SPROVOĐENJE IZVRŠENJA NADLEŽAN IZVRŠITELJ, ZA REŠENJE DONETO PO PREDLOGU ZA OBEZBEĐENJE I ZA REŠENJE DONETO PO PRIGOVORU PROTIV REŠENJA KOJE JE DONETO PO PREDLOGU ZA IZVRŠENJE NA OSNOVU VERODOSTOJNE ISPRAVE PLAĆA SE TREĆINA TAKSE IZ STAVA (1) OVOG TARIFNOG BROJA, A ZA REŠENJE O IZVRŠENJU KOJE JE DONETO NA OSNOVU INOSTRANIH IZVRŠNIH ISPRAVA PLAĆA SE POLOVINA TAKSE IZ STAVA (1) OVOG TARIFNOG BROJA.~~

(6) za rešenje kojim se usvaja, odbija ili odbacuje predlog za povraćaj u predašnje stanje plaća se polovina takse iz stava (1) ovog tarifnog broja, ali ne više od 1.900 dinara, odnosno ne više od 19.500 dinara u postupku pred privrednim sudom.

(7) Za rešenje o predlogu za priznanje i izvršenje odluke inostranog suda ili arbitraže plaća se taksa od 1.900 dinara pred sudom opšte nadležnosti, a u postupku pred privrednim sudom plaća se 19.500 dinara.

(8) Za rešenje o troškovima postupka, kad se o njima odvojeno odlučuje, plaća se taksa iz stava (1) ovog tarifnog broja.

(9) (Brisan)

(10) Za odluke drugostepenog suda po žalbama na prvostepene odluke navedene u st. (1) - (8) ovog tarifnog broja plaća se taksa kao za prvostepenu odluku, izuzev ako se odlukom drugostepenog suda žalba odbacuje ili ako se prvostepena odluka ukida, u kom slučaju se ne plaća taksa.

(11) Za odluku suda po vanrednim pravnim sredstvima plaća se trostruka taksa iz ovog tarifnog broja, izuzev ako je tom odlukom odbačeno vanredno pravno sredstvo ili ako je odluka suda nižeg stepena ukinuta, u kom slučaju se taksa ne plaća.

(12) Kada je u postupku pred privrednim sudom jedna od stranaka fizičko lice koje nije preduzetnik, plaća se taksa kao pred sudom opšte nadležnosti.

Napomena:

1. Obaveza plaćanja takse za prvostepenu odluku ne zavisi od toga da li je odluka postala pravosnažna.

2. Za odluke koje nisu navedene u ovom tarifnom broju ne plaća se taksa.

3. Ako viši sud ukine odluku i predmet uputi na novo raspravljanje, plaćena taksa za ukinutu odluku uračunava se u taksu za novu odluku ili za poravnanje. Isto tako, uračunaće se taksa plaćena za prvostepenu odluku koja je ukinuta povodom usvajanja predloga za povraćaj u pređašnje stanje ili predloga za ponavljanje postupka u taksu za novu odluku koja bude doneta posle povraćaja u pređašnje stanje, odnosno ponavljanja postupka. U slučaju uračunavanja, ako je taksa plaćena za prvu odluku veća od takse koju treba platiti za drugu odluku ili za poravnanje neće se vraćati razlika između ovih taksa.

4. Za dopunsku presudu ili rešenje neće se plaćati taksa ako je za odluku koja je dopunjena plaćena taksa prema punoj vrednosti spora. Takođe se neće plaćati taksa za donošenje odluke kojom se vrši naknadna ispravka ranije donete odluke.

5. Ako je u toku parnice doneta međupresuda, plaća se taksa na puni iznos vrednosti predmeta spora. U takvom slučaju neće se plaćati taksa za konačnu odluku koja bude doneta posle međupresude.

6. Ako je u toku parnice doneta delimična presuda, plaća se taksa prema vrednosti zahteva o kome je odlučeno. Za konačnu odluku plaća se taksa prema vrednosti ostatka spornog predmeta koji nije obuhvaćen delimičnom presudom.

~~7. Taksa za platni nalog, odnosno taksa za rešenje o izvršenju uračunava se u taksu za odluku suda koja bude doneta povodom prigovora protiv platnog naloga, odnosno rešenja o izvršenju i u taksu za poravnanje, srazmerno vrednosti prigovorenog dela.~~

TAKSA ZA PLATNI NALOG URAČUNAVA SE U TAKSU ZA ODLUKU SUDA KOJA BUDE DONETA POVODOM PRIGOVORA PROTIV PLATNOG NALOGA I U TAKSU ZA PORAVNANJE, SRAZMERNO VREDNOSTI PRIGOVORENOG DELA.

Ako je taksa za odluku doneta povodom prigovora protiv platnog naloga veća od takse plaćene za odluku po predlogu za izdavanje platnog naloga, odnosno naloga za iseljenje iz poslovnih prostorija, naplatiće se razlika, a ako je manja, razlika se neće vraćati.

8. Taksa za odluku po predlogu za izvršenje, odnosno obezbeđenje, kao i taksa za odluku povodom tužbe u kojoj je stavljen predlog za izdavanje platnog naloga, plaća se prilikom podnošenja predloga, odnosno tužbe.

9. Za rešenje o izvršenju ili obezbeđenju, plaća se jedna taksa, bez obzira da li je odlučeno o više sredstava izvršenja, odnosno obezbeđenja i bez obzira da li istovremeno ili naknadno.

10. Za prvostepenu presudu koja je doneta u vezi sa protivtužbom plaća se taksa kao da je o protivtužbi posebno raspravljano.

11. Ako je više parnica spojeno radi zajedničkog raspravljanja, taksa za presudu plaća se posebno za svaku parnicu, kao da ne postoji spajanje više parnica.

12. U sporovima iz radnog odnosa, kao i u sporovima koje zaposleni pokrenu protiv stečajnog ili likvidacionog dužnika, zaposleni ili bivši zaposleni plaća taksu po ovom tarifnom broju samo ako se zahtev odnosio na novčano potraživanje.

Tarifni broj 33.

~~(1) Za prepisivanje sudske akata, kao i za prepisivanje akata iz zbirke isprava, koje je sud izvršio na zahtev stranke, plaća se 20 dinara po stranici teksta izvornika.~~

(1) ZA PREPISIVANJE SUDSKIH AKATA, AKATA IZ ZBIRKE ISPRAVA, KAO I JAVNOTUŽILAČKIH AKATA, KOJE JE SUD, ODNOSNO JAVNO TUŽILAŠTVO IZVRŠILO NA ZAHTEV STRANKE, PLAĆA SE 20 DINARA PO STRANICI TEKSTA IZVORNIKA.

(2) Pod prepisom u smislu stava (1) ovog tarifnog broja podrazumeva se i fotokopiranje ili štampanje iz memorije računara ili pisaće mašine.

Napomena:

1. Za pismeni ili usmeni zahtev da se izvrši prepis plaća se taksa iz tar. broja 30. stav (1).

2. Taksa za prepis lepi se na samoj molbi kojom je traženo prepisivanje, a u slučaju usmene molbe, na spisu. Taksa za zahtev za prepis lepi se takođe na samom zahtevu (molbi), odnosno na spisu, ako je molba usmena.

3. Ako se prepisivanje vrši na stranom jeziku plaća se taksa u trostrukom iznosu od propisane u ovom tarifnom broju.

4. Za prepis raspravnog zapisnika koji je izrađen istovremeno sa sastavljanjem samog izvornika, plaća se polovina takse iz stava (1) ovog tarifnog broja.

Tarifni broj 40.

(1) Za odluku kojom se odbacuje ili odbija zahtev za izuzeće sudije, sudije porotnika, predsednika suda, javnog tužioca, ZAMENIKA JAVNOG TUŽIOCA i drugih službenih lica, plaća se taksa u iznosu od 590 dinara.

(2) U rešenju iz stava (1) ovog tarifnog broja, sud, ODNOSNO JAVNO TUŽILAŠTVO će opomenuti stranku da je dužna da plati taksu u roku od pet dana od dana prijema odluke.

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PROPISA
SA PROPISIMA EVROPSKE UNIJE**

1. Ovlašćeni predлагаč propisa: Vlada

Obrađivač: Ministarstvo pravde

2. Naziv propisa

Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o sudskim taksama
Draft Law on Amendments to the Law on Court's Taxes

3. Usklađenost propisa sa odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, sa jedne strane, i Republike Srbije sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Sporazum), odnosno sa odredbama Prelaznog sporazuma o trgovini i trgovinskim pitanjima između Evropske zajednice, sa jedne strane, i Republike Srbije, sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Prelazni sporazum):

a) Odredba Sporazuma i Prelaznog sporazuma koja se odnose na normativnu sadržinu propisa,

Naslov VII. – Pravosuđe, slobode i bezbednost, u okviru kojeg je član 80 – Jačanje institucija i vladavina prava.

b) Prelazni rok za usklađivanje zakonodavstva prema odredbama Sporazuma i Prelaznog sporazuma,

v) Ocena ispunjenosti obaveze koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma i Prelaznog sporazuma,

Naslov VII. – Pravosuđe, slobode i bezbednost, u okviru kojeg je član 80 – Jačanje institucija i vladavina prava.

g) Razlozi za delimično ispunjavanje, odnosno neispunjavanje obaveza koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma i Prelaznog sporazuma,

d) Veza sa Nacionalnim programom za usvajanje pravnih tekovina Evropske unije.

- /

4. Usklađenost propisa sa propisima Evropske unije:

a) Navođenje odredbi primarnih izvora prava Evropske unije i ocene usklađenosti sa njima,

b) Navođenje sekundarnih izvora prava Evropske unije i ocene usklađenosti sa njima,

Pravne tekovine EU sa kojima je domaće zakonodavstvo potpuno usklađeno

- /

- v) Navođenje ostalih izvora prava Evropske unije i usklađenost sa njima,
- g) Razlozi za delimičnu usklađenost, odnosno neusklađenost,
- d) Rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti propisa sa propisima Evropske unije.

- /

5. Ako ne postoje odgovarajuće nadležnosti Evropske unije u materiji koju reguliše propis, i/ili ne postoje odgovarajući sekundarni izvori prava Evropske unije sa kojima je potrebno obezbediti usklađenost treba obrazložiti tu činjenicu. U ovom slučaju, nije potrebno popunjavati Tabelu usklađenosti propisa. Tabelu usklađenosti nije potrebno popunjavati i ukoliko se domaćim propisom ne vrši prenos odredbi sekundarnog izvora prava Evropske unije već se isključivo vrši primena ili sprovođenje nekog zahteva koji proizilazi iz odredbe sekundarnog izvora prava (npr. Predlogom odluke o izradi strateške procene uticaja biće sprovedena obaveza iz člana 4. Direktive 2001/42/EZ, ali se ne vrši i prenos te odredbe Direktive).

-/

6. Da li su prethodno navedeni izvori prava EU prevedeni na srpski jezik?

- /

7. Da li je propis preведен na neki službeni jezik EU?

- /

8. Učešće konsultanata u izradi propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti

U postupku pripreme Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o sudskim taksama nije ostvarena saradnja sa Evropskom komisijom s obzirom na to da se u konkretnom slučaju radi o neznatnom obimu dopune.